

Hejsan!

Mitt namn är Linnea Sundman, jag är 20 år och bor ca två mil norr om Kalmar på Björnö Slott. Vi har köpt ett hus som ligger på gården och för två år sen började vi bygga vårt eget stall med plats för fyra hästar, vilket jag inser nu är lite för litet. Jag bor här med min mamma Helena, min lilla hund Casper och tre katter. Min pappa Tony bor sedan några år i Växjö och min bror Adam, 22, studerar i Linköping.

I somras tog jag studenten efter tre år på Teknikprogrammet, Lars Kaggskolan i Kalmar. Det var tre tuffa år där min frustration över att inte kunna rida så mycket som jag ville gjorde mig tokig. Så när jag väl slutade skolan var jag helt säker på vad jag skulle göra. Alltså satsa all min tid på mina kära hästar!

Vilket är helt fantastiskt, speciellt när man får den chansen att få det stödet som Future factory kommer att ge.

Jag började rida på ridskola med min bror när jag var 4,5 år efter ett par år orkade mamma inte sitta och frysa på läktaren längre, så hon tog fram sina gamla hästkunskaper och började i samma grupp som oss. När jag fyllde 10 år fick jag min första ponny, (som jag delade med min bror), en maxad C-ponny, Burmas Grand Canyon, även kallad Calle. Mitt livs stora kärlek. Efter ett tag drog vår ungdomstränare, Anna, ihop ett gäng och följde med oss ut på vår första dressyrtävling, ponnyallsvenskan div 3. Det gick kanon och vårt lag slutade totalt som trea. Efter de tävlingarna var det bara dressyr som snurrade i mitt huvud!

Jag och min lilla Calle kämpade oss upp till regional FEI vilket inte var det lättaste eftersom han inte hade några fördelar gångartsmässigt och blev som en seg kola inne på banan så fort startsignalen gick. Men man får aldrig ge upp. Calle finns kvar hemma i stallet, vilket ger mig möjligheten att faktiskt rida honom i veckorna, men han har fått en ny liten tjej på ryggen, hon har precis fyllt nio och är ganska liten på honom men de är som gjorda för varandra. Jag älskar att träna det lilla ekipaget och se utvecklingen som går i kanonfart, han är en superponny lilla Calle.

Det

blev aldrig någon D-ponny för min del. På grund av ryggproblem och liknande var det osäkert om jag kunde fortsätta med ridningen vilket gjorde att vi inte köpte någon större ponny men så fort jag fick klartecken från läkarna så köpte vi min första stora häst istället, Carmenzita. Jag har haft Carmenzita i 2,5 år nu och vi har jobbat oss uppåt i klasserna. Hon är en super söt liten häst med mycket gång och älskar att tävla, precis vad jag hade önskat mig! Vi tävlar nu efter två säsonger tillsammans på Msv C nivå och har som mål att tävla Msv B i år.

För

%

ikapp sin ålder i utbildningsnivå. Hon är snart på väg hem och vi ska börja tävla LA till våren och se vart det leder till.

lite drygt ett år sedan köpte jag min första alldeles egna häst, Whammy, för mina egna pengar!

Ett 5-årigt sto. Hon var endast inriden när jag hämtade henne. Jag var livrädd och överlycklig på samma gång. Jag hade då aldrig hanterat unghästar och hade egentligen inte så stor aning om vad jag gav mig in på. Men Whammy och jag fann snabbt varandra och hittade vår egen väg, snällare häst får man leta efter! Hon är mjuk överallt och har supertrevligt psyke. I början tog vi det ganska lugnt och mest lärde känna varandra. När våren kom började vi träna ordentligt och gav oss ut på tävlingar för miljöträningens skull men redan i juni efter bara ett par månaders träning red vi på 65 i LB:klasserna. I september lämnade vi henne på ett utbildningsstall i Helsingborg, Gunnarlunda, för att hon skulle komma

Min tredje och sista häst för tillfället sprang jag på av en ren slump men det var kärlek vid första ögonkastet som man brukar säga och jag bara skulle ha honom till varje pris!

Jag följde med min kompis och hennes mamma ner till Skåne för att leta dressyrhäst till min kompis. Vi ringde på en annons på internet och det visade sig att den hästen som vi ringde på stod på Gunnarlunda och när vi väl kom dit var de supertrevliga och visade oss varenda lämplig häst de hade och vi provred som på rullande band. När vi kände oss ganska klara och stod på läktaren och tittade kom han in, Willing to Please, en stor maffig helt svart herre som var utbildad svår klass. Vi bara stod och tittade och jag blev chockad när hon frågade mig om jag var redo att hoppa upp, trodde inte att jag skulle rida på rida just den. Självklart blev jag helt såld och det var bara att åka hem och prata med mamma. Efter att hon själv hade träffat honom var det inte längre något att diskutera, eftersom jag missat mina junior år så behövdes en häst på den här nivån för att jag skulle kunna rida young rider klasserna till våren. Jag och Wille tränar nu på att bli så samspelade som möjligt och vårt mål är att så småningom rida young rider klasserna.

Just nu är jag lyckligt lottad, jag bor granne med min tränare. Det är något jag önskade att alla fick göra. Sedan december har Tiina Becker bosatt sig på Björnö med sina fina hästar. Jag har tränat för henne sedan januari och det har gått kanon bra! Hon är jätteduktig och super engagerad.

Jag är djupt tacksam att jag har fått den här möjligheten att få vara med i Future factory. Jag kommer ta till vara på varenda stund för att kunna utvecklas med mina hästar så långt som bara är möjligt. Jag är verkligen beredd att satsa allt!

Linnea Sundman 2011-03-14